

En un acte multitudinari que aplegà 1.500 militants i simpatitzants

ERC presenta Josep-Lluís Carod-Rovira com a candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya

El diumenge 13 de desembre el Consell Nacional d'ERC va escollir Josep-Lluís Carod-Rovira com a candidat d'ERC a la presidència de la Generalitat de Catalunya. L'acte va tenir lloc a l'edifici de l'INEFC a Montjuïc, i va anar seguit d'un dinar en el que van participar més de 1.500 persones i va comptar amb la presència de diverses personalitats del món cultural, cívic i sindical.

L'elecció de Josep-Lluís Carod-Rovira va comptar amb el vot afirmatiu de 140 consellers nacionals, 5 en blanc i cap en contra, i va significar el tancament del procés democràtic del presidenciable, que a partir dels nous estatuts aprovats al 22è Congrés Nacional, es realitza de forma prèvia i singularitzada respecte a la resta de candidats.

Posteriorment al dinar, el ja candidat Carod-Rovira va fer un parlament en què va refermar el posicionament d'ERC com a partit

de l'esquerra nacional, acusant el PSC i CiU d'haver-nos deixat «una Catalunya de peatges, no tan sols en infraestructures, sinó també en el terreny fiscal». Carod va afirmar que «Catalunya està dividida entre una formació com CiU, que s'apropia de la idea nacional, i el PSC que ha fet incompreensible la idea d'esquerra i nacionalisme». El secretari general d'ERC va insistir també en el debat sobre el finançament autonòmic: «pagar el 10% del PIB és un robatori, només amb el que Madrid s'emporta en

Jordi Carbonell, Josep-Lluís Carod-Rovira i Heribert Barrera a la cloenda de l'acte.

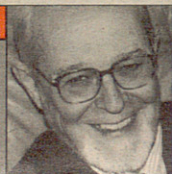
15 mesos, podria tornar-se-li a Catalunya el peatge de les infraestructures».

Pel que fa a la solidaritat amb altres autonomiaes, Carod va dir que els independentistes estem farts de pagar, i va ressaltar que

«volem exercir la nostra solidaritat, però no de forma obligada i injusta. No amb els señoritos andalusos i els burgesos madrilenys que viatgen en l'AVE, sinó amb Centreamèrica o els països del Sahara». Carod també va →

opinió

Jordi Carbonell
president

Candidat d'un partit per a una nació

L'elecció de Josep-Lluís Carod-Rovira com a candidat d'ERC a la presidència de la Generalitat de Catalunya per una amplíssima majoria, que voreja la unanimitat, té un significat doble: la consolidació d'un partit amb un projecte nacional i popular propi i la consagració d'un dirigent que ha sabut interpretar aquest projecte i situar-lo al centre de la política catalana. No és una casualitat que hagi estat qualificat de «tercer home», que no significa situar-lo en «tercer lloc» sinó a la «tercera via», és a dir, a l'alternativa autènticament nacional i autènticament popular

—o sigui, d'esquerres— que pot portar el canvi real en la situació política de Catalunya cap a una defensa efectiva dels interessos de la gent; cap a una concepció nacional de la política —i en dir nacional em refereixo a la nació completa—; cap a la solució dels problemes del medi ambient; cap a l'honestat en l'actuació pública; cap al trencament de l'hegemonia en els principals partits de dreta i d'esquerra de determinats grups dirigents procedents d'estaments privilegiats.

Avui Carod-Rovira és la imatge del nostre partit i s'ha guanyat

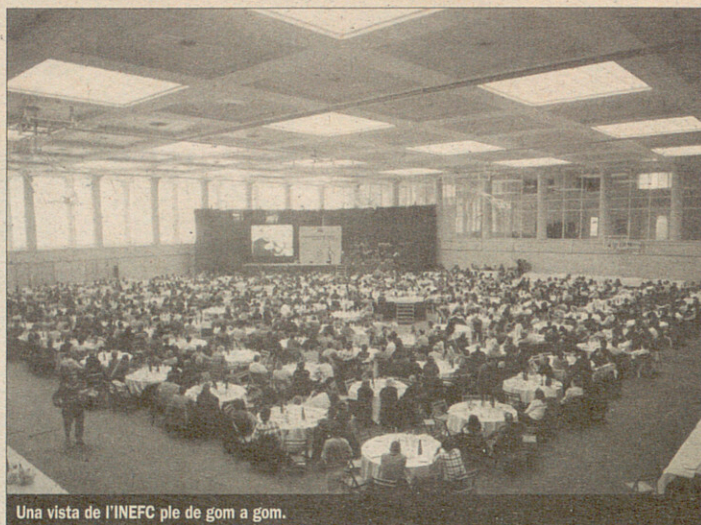
aquest lloc a pols, amb el seu esforç i el suport de la nostra gent, militants d'ERC o no. No és una «personalitat» entorn la qual calgui bastir, més o menys desdibuixadament —més aviat més que menys— un projecte com més concret millor. Tampoc és l'amo que decideix —avui toca, avui no toca— totes les qüestions i té al voltant un estol de polítics lluitant per mantenir-se a l'escena pública. És un home procedent de les classes populars, amb una sòlida cultura, que ha sabut interpretar allò que ERC ha representat des de Macià, allò que el nostre partit

representa avui, amb les idees posades al dia i amb l'acció dirigida país endins i Europa enfora. L'hem posat al davant perquè ens representa a tots, un bloc compacte que no es troba darrera d'ell sinó amb ell. Des del meu lloc de responsabilitat dins el partit, des de la meua condició de militant convençut que el projecte d'ERC és l'únic de veritat coherent amb els postulats d'independència nacional i de justícia social per a la nostra terra, li desitjo continuïtat en l'acció política que l'ha dut a ser candidat del partit per a la nostra única nació.

reclamar la necessitat de jubilar el passat i la transició amb els seus polítics, i va proclamar que «**ERC és un partit amb història i amb voluntat de govern, però no a qualsevol preu, ni com a frontissa, sinó com una força política que obre la porta a la Catalunya del segle XXI**». Una Catalunya que tingui poder de decisió en l'econòmic, en els temes socials, en la seguretat, en la cultura i en la presència internacional, «**per a fer-ho Catalunya necessita un estat, tan poc estat com sigui necessari, però el mínim imprescindible, com qualsevol país, per a garantir el benestar i les llibertats de tots els seus ciutadans**».

Carod va presentar ERC com «**el partit nacional dels democràtics d'esquerra amb voluntat de substituir l'esquerra que sempre utilitza el prefixe 91 per a rebre ordres des de Madrid**», i va concloure animant els assistents: «**avui comença per a ERC la Catalunya del segle XXI: una Catalunya lliure amb una esquerra nacional forta**».

En el dinar van participar més de 1.500 persones. En acabar es va emetre un vídeo en el que es feia un repàs de la vida i la personalitat de Carod-Rovira. Entre els assistents hi havia diversos amics del candidat d'ERC que en varen glossar algunes virtuts personals.

Una vista de l'INEFC ple de gom a gom.

També es va comptar amb la presència de diversos personatges de la vida política, cultural i sindi-

cal de Catalunya, com el dirigent del PSC, Jaume Sobrequés o el sociòleg, Salvador Cardús.

A iniciativa d'ERC la Generalitat estudiarà un pla de rescat del peatge de les autopistes

Josep Huguet

En el transcurs del debat de les esmenes a l'articulat de la llei de pressupostos de la Generalitat, que va tenir lloc al Parlament de Catalunya, ERC transaccionà amb CiU la seva proposta de pla de rescat del peatge de les autopistes.

La proposta transaccionada contempla «**la eliminació dels peatges en diverses fases, començant per aquelles autopistes que tenen funció de ronda, preveient el seu finançament a partir de la negociació del deute històric de la inversió de l'Estat a Catalunya, el traspàs de l'impost sobre el combustible i la possible modificació de la llei de caixes**».

El diputat Josep Huguet, que defensà la proposta en el Ple del Parlament considerarà que «**és important que el Govern de la Generalitat, que fins ara s'havia negat a mencionar qualsevol possibilitat de pla de rescat, hagi acceptat el seu estudi, així com fa unes setmanes va acceptar la viabilitat d'un impost sobre els beneficis extraordinaris de les concessionàries d'autopistes**».

El diputat Ridao vetlla perquè s'apliqui el model de substitució al nostre país

ERC reclama fer dels mossos d'esquadra una policia integral

Durant el mes de desembre ERC ha aconseguit que el Parlament aprovi l'assumpció per part dels Mossos d'Esquadra de competències en matèria antiterrorista i es plantejï fer-ho contra el crim organitzat. D'aquesta manera els Mossos d'Esquadra s'acosten més al model de policia integral que ERC reclama.

El 10 de desembre la comissió primera del Parlament va aprovar la proposició no de llei presentada pel diputat d'ERC, Joan Ridao, en la que instava el govern a «**reconsiderar l'acord que reserva als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat la investigació de delictes relacionats amb l'activitat terrorista en les zones de desplegament —assolit l'any 1994— per tal de traslladar a la part estatal de la Junta de Seguretat de Catalunya**», la conveniència d'instrumentar a través «**d'un nou acord**» un nou marc de competències compartides entre el cos de Mossos d'Esquadra i els cossos policials espanyols, acord que donaria als Mossos competències plenes en matèria antiterrorista allà on s'haguessin ja desplegat.

A parer de Ridao aquest acord és «**la demostració que el model policial dissenyat l'any 1994, de desplegament gradual dels Mossos d'Esquadra en substitució**

atribucions per als Mossos, de la mateixa manera que ho va fer amb la competència dels Mossos en matèria antiterrorista.

Critiques a la descoordinació en el desplegament

Ridao ha denunciat també al Parlament la descoordinació existent entre la Conselleria de Governació i els Ajuntaments de les zones de desplegament. Ridao ha assenyalat que la regulació de les Junes Locals no està clara, i que els acords entre el Servei Català de Trànsit i els petits municipis s'haurien proposat als alcaldes al marge de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals. Al parer de Ridao «**han estat arrabassades competències municipals**».

dels CFSE, s'està ampliant per la via dels fets», i que aquesta proposta va en la via de «**donar compliment a les aspiracions inicials, que definien el cos de Mossos d'Esquadra com un servei integral a la comunitat**».

ERC també ha presentat una pregunta a la Mesa del Parlament per tal que el Govern expliqui quines són les atribucions dels Mossos d'Esquadra en la lluita contra el crim organitzat. Ridao ha assenyalat que amb aquesta pregunta pretén aconseguir aquestes

La promoció de Mossos d'Esquadra del 1995.

ERC reflexiona sobre la Constitució espanyola en el seu 20è aniversari

«O igualtat o independència»

Amb motiu del vintè aniversari de la promulgació de la Constitució espanyola, ERC organitzà el 2 de desembre un acte que, amb el títol «Canviem de futur, superem la Constitució», tingué lloc al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Moderat pel vicesecretari general d'Estudis i Programes d'ERC, Carles Bonet, que subratllà la necessitat de replantejar el marc constitucional «perquè la Constitució té destinat per a Catalunya un futur provincial i Catalunya, més que dret, té necessitat d'un futur nacional», l'acte comptà amb la participació de dos diputats de les Corts Constituents, Heribert Barrera i Patxi Letamendia, i amb la del secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, que va cloure la commemoració de la Constitució tot recordant que «és la Constitució espanyola la que no hi cap ni en el nostre cervell, ni en el nostre cor ni en la nostra butxaca».

La intervenció d'Heribert Barrera va subratllar sobretot el caràcter coactiu amb què es donà pas a la Constitució espanyola, una coacció que venia determinada per l'actuació dels «poders fàctics» i pel mateix dèficit democràtic de la «reforma política» que, per

Carles Bonet, Francisco Letamendia, Heribert Barrera i Josep-Lluís Carod-Rovira.

exemple, va escatimar un referèndum sobre la forma d'Estat i no va fer possible la participació dels partits republicans i d'ERC, en les primeres eleccions de juny de 1977. Davant les dificultats de tota mena d'una reforma constitucional, l'expresident del Parlament de Catalunya indicà «la necessitat de reclamar la sobirania i de replantejar el problema des dels seus orígens a través d'un nou pacte entre iguals o bé de la independència».

El diputat d'Euskadiko Eskerra a les Constituents constatà el col·lapse de l'estat de les autonomies i centrà la segona part de la seva intervenció en una anàlisi del moment esperançador que viu Euskal Herria. El nou procés basc arrenca, en els seus orígens de la unitat d'acció entre els sindicats ELA i

LAB i en una nova cultura política on la violència d'ETA, «sobra i fa nosa». Per Letamendia, Euskadi es troba davant d'un procés obert d'autodeterminació si l'entendem com «l'ampliació de la democràcia, l'increment de la participació dels actors col·lectius en un marc propi de decisió política».

Finalment el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, va intervenir recordant com ERC fou l'únic partit parlamentari català que no va demanar el vot favorable cap a la Constitució espanyola. En la seva intervenció, indicà la necessitat d'«adequar el marc legal en el qual nosaltres vivim a una realitat política en què no es poden posar impediments democràtics a la voluntat dels pobles» perquè «no pot ser que les generacions més joves es vegin con-

demnades a pagar la hipoteca política que uns altres van signar en el seu moment».

Després d'afirmar que el que ens cal no són noves lectures de la Constitució, com apunten els promotors de la «Declaració de Barcelona» sinó que necessitem «canviar de llibre», Carod-Rovira indicà que no «desaprofitarem cap possibilitat de reforma del marc constitucional que vagi en la línia estratègica dels nostres interessos».

Carod conclougué la seva intervenció amb una afirmació taxativa: «O igualtat o independència. Si no volen la igualtat trobaran la independència. Catalunya existia abans de la Constitució, continua existint ara i continuarà existint després d'aquesta Constitució espanyola».

En el Ple extraordinari del Parlament de Catalunya pel 50è aniversari de la Declaració dels Drets Humans

ERC reclamà que l'ONU garanteixi el dret a l'autodeterminació

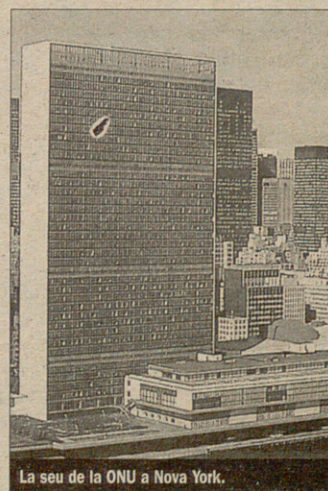
El Ple celebrat pel Parlament el 10 de desembre en commemoració del 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans serví per part d'ERC per a tornar a posar sobre la taula el dret a l'autodeterminació nacional. El secretari general d'ERC Josep-Lluís Carod-Rovira va recordar que aquest dret forma part dels drets col·lectius emparats per l'ONU i que el Parlament català ja el va recordar formalment en la coneguda resolució de l'any 1989.

El dirigent d'ERC va començar la seva intervenció amb un record als sis catalans afusellats pel règim feixista espanyol el 1948, el mateix any en què s'aprova la Declaració Universal dels Drets Humans a Nova York.

Aquesta introducció serví per exigir a l'actual govern espanyol del PP «com a continuador democràtic d'un estat autoritari» com va ser el règim franquista, «a demanar perdó per l'intent deliberat de genocidi contra el poble català

com a comunitat nacional i contra els seus components individuals», en la línia del que ja han fet els governs francès i alemany per les atrocitats comeses, contra pobles i ciutadans, pels règims de Vichy i del Tercer Reich.

Josep-Lluís Carod-Rovira justificà aquesta apel·lació perquè «no hi pot haver una transició sincera de la dictadura a la democràcia sense el reconeixement públic de l'existència de la mateixa dictadura».

La seu de la ONU a Nova York.

gener

dl	dm	dc	dj	dv	ds	dij
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

febrer

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

28 febrer «Catalunya, vint anys d'Estatut: autonomia o sobirania»

Seminari a la Universitat Internacional de Catalunya
Barcelona

Conferència de Josep-Lluís Carod-Rovira

ERC rep un quadre de Lluís Companys, pintat per Joan Junyer

Dolors Canals, vídua de Joan Junyer, i Josep-Lluís Carod-Rovira, amb el quadre de Companys.

La vídua del pintor Joan Junyer, Dolors Canals, ha fet donació a ERC d'un retrat de Lluís Companys que el seu marit va pintar el 1954 a Nova York. El quadre reflexa, amb gran força expressiva, la seva indignació per l'assassinat del president de la Generalitat. Junyer mai va voler vendre el quadre i el va guardar tota la vida amb el propòsit de donar-lo a ERC.

Quatre anys després de la mort de Joan Junyer (1904-1994), Dolors Canals va fer-ne el passat 30 de desembre donació formal a ERC, tot definint l'obra com «la memòria no cruenta d'un home enfrontat a la mort: la cara és la de Companys, però el cos representa tot Catalunya, que és el que es

volia destruir».

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, en rebre el quadre afirmà la «clara dimensió civil d'una obra que denuncia l'horror del franquisme amb els mateixos tons negres i grisos que Picasso utilitzà en el Guernica. Lluís Companys fou el nostre Guernica i pel partit en el qual milito, guardar aquesta obra, que uneix avantguarda i història, és un gran honor i un privilegi».

Joan Junyer segueix sent un artista poc conegut a casa nostra, malgrat ser un dels pocs catalans l'obra del qual s'exhibeix al Museu d'Art Modern (MOMA) de Nova York, museu que rebrà una còpia del quadre per al seu fons.

sol·licituds d'afiliació

Durant el mes de novembre es van rebre a la Secretaria Nacional d'Organització i Finances 25 sol·licituds d'afiliació a ERC. En total, sumen 193 durant el 1998.

BCN.Gràcia

Marc Marsal i Ferret
Mercè Sabaté i Mañas

BCN.Horta-Guinardó

Enric Rius i Sàez

BCN.Les Corts

Xavier Roset i Vives

BCN.Sant Martí

Angelina Carreras i Salvador

BCN.Sants-Montjuïc

Josep Lluís Galeano i Arrebola
Manel Garcia i Garcia
Albert Palacios i Ortiz

Badalona

Rosa M. Bertran i Pedrero

Caldes de Montbui

Marta Freixanet i Juanals

Lleida

Eugènia Besora i Oro
Francesc Coll i Riba

Jordi Companys i Llavall

Rosabel Escartín i Roselló

Antonio Rios i Ester

Mataró

Josep Gelabert i Doménech

Montgat

Jesús Manent i Martínez

Sant Boi de Llobregat

Enric Garcia i Gallego

Sant Celoni

Eduard Puigjaner i Colom

Lluís Solà i Mas

Sant Joan Despí

Estel Carrió i Esteller

Lluís Fabrès i Massó

Sentmenat

Ma. Carme Pozo i Varon

Tiana

Teresa Pina i Vilaró

Viladecans

Carles Abarca i Olivé

ESQUERRA NACIONAL ÉS EDITADA
PER LA SECRETARIA D'IMATGE I COMUNICACIÓ

DIPÒSIT LEGAL B-3690-1998

IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ JOSEP VALL
REDACCIÓ DANIEL CONDEMINAS
JOFRE MONTOTO
ÀNGEL RAMOS

REVISIÓ LINGÜÍSTICA ÀNGEL RAMOS

SEU NACIONAL D'ERC
VILLARROEL, 45
08011 BARCELONA
TELÈFON 93 453 60 05
FAX 93 323 71 22
E-MAIL bustia@erc-cat.org
INTERNET www.erc-cat.org

Joan Ridaó

Retalls de Societat

Llibres de l'Índex

llibre recomanat

Retalls de societat és un aplec d'articles sobre polítiques socials d'ERC a partir de l'experiència del diputat **Joan Ridaó** com a membre del Parlament durant la legislatura 1995/1999. L'avortament, l'eutanàsia, els okupes, les noves famílies, les parelles de fet, les adopcions d'infants, les dones maltractades, la pena de mort, els serveis socials, l'Estat del Benestar, la limitació dels mandats presidencials, el finançament dels partits polítics, els drets històrics, la sobirania nacional, el cinquantè aniversari de la Declaració de Drets Humans són alguns dels temes exposats, presents alhora en el debat social del panorama democràtic català.

La condició d'advocat de Ridaó es delata en la lectura de qualsevol apartat del llibre: fonaments jurídics sòlids, meticulositat en la forma, rigor en l'expressió, ús d'un registre lingüístic característic de la professió, amb el suport sempre d'una base normativa ben documentada, amb el recurs a exemples o situacions d'altres escenaris geopolítics, per il·lustrar així millor la validesa de les seves reflexions o l'oportunitat de les seves propostes.